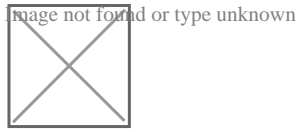

Η σχέση μας με τους Αγίους

/ [Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=83755>]

«Ο Θεός κάθεται στο θρόνο της αγιοσύνης Του» ασωμάτως και με τρόπο ανείπωτο κυκλωμένος από αγγελικές χοροστασίες. Εκάθησαν και αυτοί, οι άγιοι σε θρόνους αγιοσύνης απαλλαγμένοι από περιστάσεις βιοτικές, κυκλωμένοι από θείες αρετές και κατακοσμημένοι από θείους λογισμούς και έννοιες. «Εβασίλευσεν ο Θεός» επί τα έθνη. Εβασίλευσαν και αυτοί και υπέταξαν τα πάθη τα ειδωλολατρικά. «Ο Κύριος εβασίλευσε, ντύθηκε μεγαλόπρεπα». Και αυτοί, αφού κυριάρχησαν και βασίλευσαν πάνω στ' ανθρώπινα πάθη, ντύθηκαν την μεγαλοπρεπή απάθεια. «Ντύθηκε ο Κύριος και ζώστηκε τη δύναμη». Ντύθηκαν κι οι άγιοι σαν φόρεμα το θεϊκό πόθο και ζώστηκαν τη δύναμη. «Εταπείνωσε ο Χριστός τον εαυτό Του θεληματικά υπακούοντας μέχρι θανάτου και μάλιστα θανάτου σταυρικού». Κι αυτοί ταπείνωσαν τους εαυτούς τους, αφού σήκωσαν στους ώμους τους το σταυρό, κι ακολούθησαν Αυτόν μέχρι το θάνατό τους. «Αυτός αμαρτία δεν έκανε και δόλος στο στόμα Του δεν βρέθηκε». Το κατόρθωμα τούτο ανήκει αποκλειστικά στο Χριστό. «Εμείς όλοι αμαρτήσαμε και βρισκόμαστε μακριά από τη δόξα του Θεού. Όμως ο Θεός μας δικαιώνει χωρίς αντάλλαγμα, με τη χάρη Του».

Όμως εκείνοι, οι άγιοι, έσπευδαν, «κατά δύναμιν», να μην αμαρτάνουν και δόλος να μη μολύνει το στόμα τους. Προηγήθηκε, γι' αυτούς, η αναχώρηση από τον κόσμο και η σύνταξή τους με τον Χριστό. Για τη βεβαίωση της αλήθειας των λεγομένων μου, δεξ εσύ ο ακροατής μου τον πανόσιο εκείνο Μωϋσή τον Αιθίοπα και την πανοσία Μαρία την Αιγυπτία, την ομόφρονά της πανοσία Πελαγία, πόση και ποιά μετάνοια έδειξαν και ποιά και πόση θεία χάρη αξιώθηκαν να γευθούν στη ζωή τους!

Μάθαμε, πως δίκαια ο Θεός αντιδόξασε εκείνους τους αγίους, που στη ζωή τους Τον δόξασαν. Αν όμως ρίξουμε μια ματιά στο παρελθόν μας και τις πράξεις μας, τότε θα βεβαιωθούμε ότι άξια και δίκαια στερούμεθα της δικής τους χάρης και θα ομολογήσουμε ότι αληθινά «δεν είναι προσωπολήπτης ο Θεός». Κι αν εμβαθύνουμε και στο αγιογραφικό «αυτός που με αγαπά, θα τηρήσει τους λόγους μου», θα βρούμε ότι εκείνοι, όχι μονάχα τήρησαν τους λόγους του Θεού, αλλά και τους ξεπέρασαν. Για παράδειγμα, όταν λέει ο Κύριος, «όποιος βλέπει μια γυναίκα με πονηρή επιθυμία», αυτοί, οι άγιοι, όχι μονάχα δεν ατενίζουν γυναίκα, αλλ' ούτε καν θέλουν να κοιτάξουν πρόσωπο οποιουδήποτε άνδρα. Μάρτυρας τούτων ας είναι ένας απ' αυτούς, όταν έλεγε «στην πόλη της Αλεξάνδρειας δεν είδα πρόσωπο ανθρώπου, παρά μονάχα του Αρχιεπισκόπου». Δεν υπερέβη, λοιπόν, ο πανόσιος αυτός την εντολή, όπως συνέβηκε και με τους ομοίους του; Αντίθετα εμείς, όχι μονάχα δεν τηρούμε τις εντολές, αλλά και τις παραβαίνουμε. Όχι μονάχα βλέπουμε με πονηρή επιθυμία, αλλά και με αναίδεια αμαρτάνουμε. Βλέπεις, εκείνοι και τήρησαν και υπερέβησαν τις εντολές. Εμείς και τις καταργήσαμε και τις παραβήκαμε. Κι αυτό είναι ευνόητο. Όπου τήρηση των εντολών, εκεί ακολουθεί και υπερβολή. Όπου λύση των εντολών, εκεί με βεβαιότητα ακολουθεί και η παράβαση. Γι' αυτό εκείνοι έφθασαν μέχρι τη θέωση. Γιατί ο Χριστός κατασκήνωσε μόνιμα μέσα τους. Εμείς, άξια και δίκαια, παραμένουμε ελάχιστοι.

«Όποιος, λοιπόν, καταργήσει ακόμα μια από τις πιο μικρές εντολές αυτού του νόμου και διδάξει έτσι τους ανθρώπους, θα θεωρηθεί ελάχιστος στη βασιλεία του Θεού. Ενώ όποιος τις τηρήσει όλες και διδάξει έτσι και τους άλλους, αυτός θα θεωρηθεί μεγάλος στη βασιλεία του Θεού». Φοβερή η απειλή. Αν με την αθέτηση μιας εντολής έστω και ελάχιστης, μέλλουμε να βρεθούμε ελάχιστοι, τί περισσότερο φοβερό θα μας συμβεί με την αθέτηση όλων των θείων εντολών, ελαχίστων και μεγάλων; Κι αν ένας φυλάξει όλες τις εντολές και διδάξει έτσι και οι άλλοι να κάνουν, όπως ο ιερός Χρυσόστομος και οι μιμητές του έπραξαν, πόσης μεγάλης δόξας θ' αξιωθεί ο πιστός ακόλουθος και μιμητής των αγίων;

«Αν η αρετή σας δεν ξεπεράσει την αρετή των γραμματέων και των Φαρισαίων, δεν θα μπειτε στην βασιλεία του Θεού». Και ποια, άραγε, είναι η αρετή των

γραμματέων και Φαρισαίων; Λένε ότι δίνουν σαν φόρο στο Ναό το ένα δέκατο των εισοδημάτων τους. Απ' τα υπόλοιπα ύστερα δίνουν το ένα πέμπτο κι αργότερα το ένα τρίτο. Επομένως διανέμουν σχεδόν τα μισά απ' τα υπάρχοντά τους.

Αυτή είναι η δικαιοσύνη, η αρετή των Φαρισαίων. Τί επομένως πρέπει να κάνουν αυτοί, που ούτε αποδεκατούν τα υπάρχοντά τους, μήτε διανέμουν το πέμπτο ή το τρίτο μερίδιο; Αντίθετα, και μ' όλη την αναίδειά τους και πλεονεκτούν ή κλέβουν και αρπάζουν όσα δεν τους ανήκουν; Ας εξετάσουν, όσοι πέφτουν σ' αυτά, κατά πόσο βρήκαν το δρόμο που οδηγεί στη βασιλεία. Ο Χριστός είπε: «δεν θα μείτε στη βασιλεία, αν η αρετή σας δεν περισσεύει». Εσύ όμως περισσεύεις στις αδικίες, κλέβοντας και αρπάζοντας και πλεονεκτώντας.

[Συνεχίζεται]